

Vázsonyi János: Shades of Bach. Felmerülhet sokakban: eretnekség-e egy dzsesszzenésznek Bachot játszania egy másik kor és egy másik műfaj hangszerén: altszaxofonon. Én azt bírnám a legjobban, ha a pró és kontra szakértők hajba is kapnának ezen, mert ez bizonyíthatná a leginkább, hogy kísérletként és produktumként egyaránt jelentős lemez ez. Ha tudós volnék, természetesen magam is hosszabb lére ereszteném a rizsát, de tőlem nem futja többre: korántsem gondolom, hogy "eredeti" megszólalásukban jobban hatnának rám ezek a darabok (*c-moll szonáta, BWV 1079; g-moll szonáta, BWV 1029; a-moll partita, BWV 1013*), mint ekképp: finoman a dzsesszre is hajazva, Váczi Dániel szopránszaxofonjával és Csillagh Katalin zongorájával mély egyetértésben. (BMC, 2001) HHHHH

Marton László Távolodó

Mancs, 2001. december 13. (XIII./50)